

1720, 5.
Q. D. B. V.
DISSERTATIO JURIDICA

DE
SUMMIS AC SUB-
ALTERNIS IMPERII
ROMANO-GERMANICI
JUDICIIS ET EORUM CON-
CURRENTIA,

QVAM

DIVINA FAVENTE GRATIA,
Sub PRÆSIDIO

VIRI *Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi*
atque Excellentissimi,

DN. JOHANNIS GEORGII
SCHERZII,

J. U. D. & Professoris Publici Celeberrimi,
Cap. Thom. Canonici Meritissimi, h. t. Fac. Jurid.
DECANI Spectabilis,

DN. Patroni, *Fautoris atque Præceptoris sui Summi*
d. i. Mens. Octobr. hor. Iq. conf.

SOLENNITER defendet

LEONHARDUS BECK, Ravenspurg:
AUCT. & RESPOND.

ARGENTINÆ,
LITERIS JOHANNIS PASTORII.
ANNO M DCC XX.

PER-ILLUSTRI atque
GENEROSISSIMO
DOMINO
JOH. ADAMO
DE **GEMMINGEN,**
L. B. ab **HOCHBERG,**
HOCHDORFF, RAPPENAU,
NECKARZIMMERN, HOMBERG,
BUTTENHAUSEN,
&c. &c.

Antiquissimæ Familiæ Gemmingiorum
Decorî & Ornamento Præcipuo,
DOMINO SVO GRATIOSO,
Humanitate & Clementia in studia liberalia
apprime conspicuo,
HAS PAGINAS ACADEMICAS,
In signum debitæ venerationis & sui commendationem,
Dedicat atque offert.

PER-ILLUSTRIS GENEROSITATIS SUÆ

Devotissimus Cultor

LEONHARDUS BECK, Ravensburg.

244 Or.

CAPUT I.

DE

SACRATISSIMA IMPERATORIS JURISDICTIONE.

Suprema in Imperio nostro Sacro Rom. Germ. jurisdictione gloriosissimos Imperatores nunquam non gavisos fuisse, vix dubitaverit, qui vel modice in historia est versatus. Aspiciamus modo illustria Caroli illius M. ejusdemque in hac stirpe successorum exempla, qui qualemcunque antea Regum, suadendi auctoritate potius, quam jubendi potestate gaudentium dignitatem, ad summum ita fastigium evexerunt, ut, licet publica dein negotia Episcoporum, Abbatum, Ducum item atque Comitum consensu tractarentur, eorum tamen auctoritas non nisi consiliaria fuerit, adeoque Carolingicorum potestatem vere Majestaticam, nec in eosdem & Proceres divisam fuisse, nihil

nihil sit, quod dubitare nos sinat. Neque tamen in eodem semper Statu permanfit Imperatoria hæc, de qua modo diximus, auctoritas; sed paulatim extincta Caroli familia, in pristinam sese libertatem vindicarunt Ordines, adeo, ut tandem nonnisi certis conditionibus in Imperatores, juramento ad eas observandas adstrictos, transferri cœperit imperium; ex quibus adhucdum Romani Imperatoris metienda venit potestas, ita ut quod Capitulationibus specialiter non ademptum, illi superesse videatur. Cum itaque Imperator noster nullibi à jurisdictione exclusus sit, ut potius eam Capitulationibus iuste exercere jubeatur, nullo negotio, firmiter eandem et hodiernum competere, concluditur.

CAPUT II.

DE

JUDICIO AULICO

Summum atque Augustissimum hocce Judicium Aulicum, *Germ. Reichs-Hoff-Rath/* (cum quo, ne confundatur, prospiciendum est, Consilium, quod appellatur secretius *der Geheime Rath/*) antiquissimam quidem, incertam vero, ut multa alia, originem habet. Leges eminentissimo huic judicio sunt vel propriæ, vel aliis quoque judiciis communes. Proprias leges constituunt Ordinationes, quarum tres aspexere lucem. Primam quidem à Ferdinando I. An. 1559. Augustæ Vindelicor. promulgatam, à Rudolpho II. auctam exhibet *Lehmannus Lib. I. der Reichs-Handlungen vom*

vom Religions-Frieden. Secunda auctorem agno-
 scit Matthiam, cum Statibus An. 1614. ab Electore
 Moguntino communicata. Tertia est Ferdinandi
 III. quæ quo prioribus recentior, eo & præstantior.
 Cum enim antea nullius unquam certi Assessorum
 numeri sit mentio facta, ista incertitudo sublata est
 à nostro Ferdinando, octodecim Assessores, partim
 ex Principum, Comitum & Baronum ordine, con-
 fidentes auff der Graffen Banc/ partim ex orbe li-
 terato gradibus insignitos, aut saltem eximia erudi-
 tione gaudentes Viros, locum occupantes auff der
 Gelehrten Banc/ seligente, addita insuper eleganti
 circa paritatem diversæ Religionis Assessorum
 dispositione, quæ ut in praxin strictè deducatur,
 optandum. Communes Illustrissimo huic cum
 aliis judiciis leges sunt quoad principia judican-
 di & quoad principia procedendi, Recessus Im-
 perij, Pax Profana & Religiosa, Capitulationes,
 Aurea Bulla, Statuum ac Territoriorum leges, sta-
 tuta, hisque deficientibus Jura Cæsarea ac Pon-
 tificia, juncto Imperatoris pariter ac Statuum
 consensu, recepta. Immo *Instr. Pac. Art. 5. §. quo-
 ad processum*, de hoc Aulico judicio statuitur, quod
*quoad processum judicarium Ordinatio Camera Impe-
 rialis in eo per omnia sit observanda. Ne partes liti-
 gantes omni remedio suspensivo destituantur, loco revi-
 sionis in Camera usitatae licitum sit parti gravata à
 sententia in hoc judicio lata ad Cæsaream Majestatem
 supplicare, vel acta judicialia adhibitis pro ratione ne-
 gotij ex utraque Religione pari numero Consiliaris,
 qui concipiende & ferende priori sententia non inter-
 fuerunt, vel referentium & correferentium partes non*

festinuerunt, revideantur. Consueverunt quidem antehac majoris momenti causæ, quando ad conclusionem deventum erat, cum voto mit einent *Satachten* referri ad Cæsarem, in consilio secretiori postea illas proponentem, eum in finem, ut ad rationis status trutinam examinarentur, videlicet; An sine magno Imperij motu, aut alio Cæsaris vel domus Austriacæ præjudicio, sententia ejusmodi executioni mandari possit, & deprehensâ difficultate executio sententiæ suspendatur atque in aliam commodiorem occasionem reservetur; Caverunt vero in monitis An. 1638. Electores ne id amplius fieret, daß was ein Reichs-Raths cum debita causæ cognitione geschlossen im geheimen Rath ohne vorhergehende communication mit dem Reichs-Raths nicht solle geändert werden. vid. *Limmaeus T. I. add. ad L. 9. c. 4.* Surrogatum hujus in locum videtur Instrumento Pacis consilium Principum *Art. V. §. 20.* *Quoad processum, liberam sit sine Majestati in causis majoribus & unde tumultus in Imperio timeri possent, insuper etiam quorundam utriusque Religionis Electorum & Principum sententias & vota perquirere.* Subjungendum ultimo loco, non exiguam inter DD. de hujus Jurisdictionis qualitate, an ordinaria an vero delegata sit? agitari controversiam, originem præprimis debentem variæ istarum vocum Politicis & Jctis acceptioni: Hisce namq; Ordinaria est, quam quis suo vel Magistratus jure; Delegata vero, quam alieno beneficio habet, *l. 5. ff. de Jurisdictione.* Cum contra Philosophis etiam illa, quæ à summa Potestate est profecta, & ita Judicij Aulici Jurisdictio Delegata

legata audiat. Juridico itaque sensu, (non obstante etiam, quæ mortuo Cæsare fieri solet à Registratore consueta actorum obsignatione, quam de Judiciis stilo, & ita merum accidens esse, censemus,) hujus Consilii Jurisdictionis ordinaria & propria erit.

CAPUT III.

DE

JUDICIO CAMERALI ET TAM
HUIUS QUAM AULICI CON-
CURRENTIA.

EST hoc Judicium Aulico Consilio nihil inferius, communi Statuum Imperij consensu & auctoritate ob multitudinem crescentibus litibus ad Judicium Cæsareum appellatum juxta *Becleri Not. Imp. L. 13. c. 2.* à Maximiliano I. institutum, eique sedes assignata Francofurtum ad Moenum, quam tamen, cum vix per annum ibi constitisset, cum Wormatia commutavit: inde Norimbergam translatum 1501. hinc Ratisbonam 1504. postea Spiram 1527. Ultimo An. 1693. ubi adhucdum floret, Wetzlarium. Membra ejusdem sunt Judex, qui ab Imperatore denominari, atque ex Principum, Comitum vel Baronum stirpe ortus esse debet: Præsides, numero quatuor, non minus illustri loco nati; quorum duo Aug. Conf. itidem à Cæsarea Majestate constituendi per *Instrum. Pac. art. 5. §. præterea cum ob enatas*; absentis judicis vices gerunt: Denique Assessores de quibus hunc in modum

tra-

tradit *Instrum. Pac. l. c.* Placuit numerum Assessorum Cameralium ad quinquaginta in universum adaugeri, ita ut Catholici computatis duobus Assessoribus Imperatoris presentationi reservatis, viginti Aug. Conf. Status 24. Assesores presentare possint, & teneantur, atque ex singulis circulis mixtæ religionis non tantum 2. Catholicos, sed etiam binos Aug. Conf. addictos assumere. An vero hic articulus saltem quoad Assessorum numerum, qui hodie ne tertiam quidem partem definitæ quantitatis æquat, observetur, vid. *Limn. Tom. 4. L. 9. c. 2.* Extendit se vero in clyti hujus Judicij jurisdictione in omnes personas, in Imperio specialiter non exemptas, (inter quas exemptas referuntur Duces Burgundiæ; Archi-Duces Austriæ. Duces Lotharingiæ; excepto casu fractæ pacis & collectarum. vid. *Lotharingischer Vertrag de Anno 1542. Linneus L. 9. Cap. 2. L. 5. C. II.* Helvetiorum Cantones per *Instrum. Pac. Art. VI.*) Et causas non exceptas, (pro quibus habentur causæ spirituales, de oblationibus v. g. Decimis. Criminales, momentaneæ possessiones aliaque; de quibus vid. *Schweder. Part. Spec. Sect. I. Cap. 13. th. 11.*) Secundum leges ipsi in specie scriptas, postea Judicio Aulico communes: De his jam antea dictum: prioris vero generis sunt ordinationes, diversis temporibus & auctoribus promulgatæ: quarum I. sub Maximiliano I. lucem aspexit: II^{da}. à Carolo V. 1548. in formam redacta, à Ferdinando I. aucta, & An. 1557. Augustæ promulgata: III^{da}. Rudolphi II. in praxi non recepta, vulgo *Concept der Cammer- & Gerichts-Ord.*

Ordnung. Nec datur parti, per sententiam in hoc iudicio latam gravatae, appellatio vel supplicatio, per *O. C. p. 3. tit. 51.* Wir ordnen / setzen / und wollen auch / daß von den Urtheilen am Kayserl. Cammer-Gericht ergangen und außgesprochen / kein Theil weiter zu appelliren oder zu suppliciren Macht haben soll. Sed harum in locum successisse videntur restitutio in integrum, revisio & Syndicatus, secundum *l. c.* verba: Ob aber einige Parthey sich durch die Urtheil des Kayserl. Cammer-Gerichts beschwert zu seyn vermeinte / der soll gegen Cammer-Richtern und Beysüzern den Weg der gemeinen Recht und hernach gesetzter Ordnung von der Revision und Syndicat fürzunehmen / zugelassen und vorbehalten seyn. Et quidem peti debet restitutio ab eodem Iudice Camera scil. vid. *Ord. Jud. Cameral. p. 3. art. 52.* quod tamen aliter se habet in revisione, effectu per recessum Imp. 1654. non amplius suspensivo sed devolutivo duntaxat gaudente, ad quam impetrandam requiritur, ut quemadmodum lis per appellationem ad Camera devoluta verfari debet circa 400. Imperiales, in quibus pars gravata, ita hic summa litis 2000. Imperiales in sorte absque usuris conficiat, prætereaque sub poena desertionis intra quatuor mensium intervallum schedula ex Cancellaria Moguntina in revisionis testimonium data Camerae insinuetur, quod eodem modo obtinet in Syndicatu. vid. *Schroveder. Intr. in ius publ. Part. Spec. Cap. XIII.* Non vero silentio prætereunda erit de concurrentia horum prædictorum iudiciorum admodum controversa

B

ma-

materia, ubi imprimis quaestio occurrit frequenter à DD. mota; an cumulative an vero privative in Cameram Caesar transfulerit jurisdictionem? Nos neque privative neque cumulative eandem ab Imperatore collatam censemus, secuti auctorem des gründlichen Unterrichts / hunc in modum disserentem: daß solche Jurisdiction weder privativè noch cumulativè dem Kayserl. Cammer-Gericht gegeben worden / sondern sie ist und bleibet der Kayserl. Majestät einen Weg wie den andern eigen und bevor / und stehet dieselbige nicht dem Kayserl. Cammer-Gericht zu / wird auch nicht sub Camerae Imperialis, sondern sub Caesaris nomine & auctoritate nec non sigillo administriret. Cum igitur Camerae Jurisdictio principaliter ad Imperatorem pertineat, sequitur quod aulicum cum Camerali Judicio in omnibus concurrat, adeoque preventioni, si unicum casum Camerae proprium per *Ord. Cam. Part. I. L. 49. §. 1.* expressum excipias, locus sit, & propterea causae ob hanc litis pendentiam avocari nequeant, per *Instrum. Pac. art. 5. §. ult.* verba: *aut quovis alio modo turbantur.* Inducitur vero hæc litis pendentia à parte actoris à die primi dati decreti ad supplicam, respectu rei vero per citationem adjuncto libello ei legitime insinuatam. Non verò eodem modo concurrat cum Judicio Aulico Camera Imperialis ob varia negotia illi specialiter reservata, qualia sunt cognitio de Feudis Regalibus, de controversiis vectigalium inter Electores & alios Imperij Status, concessio moratoriorum & alia &c. Plura desiderantem ad DD. qui de his materiis, nec

nec non de Processu in his Judiciis, ex professo egerunt, remitto.

CAPUT IV.

DE

JUDICIO ROTHWILENSI.

DE particularibus acturo Imperij Judiciis primo loco occurrit Dicalsterium Rothwilense, das Kayserl. Hoff-Gericht zu Rothweil / à Conrado III. ob præstita ei in acribus cum Lothario Saxone de Imperij gubernaculo diffidiis, auxilia, An. 1146. institutum, & subsequenrium Imperatorum Caroli IV. Sigismundi, Alberti II. Friderici III. Maximiliani I. Caroli V. Matthiæ, Ferdinandi II. & III. privilegiis munitum. Dependet à solo Imperatore, qui propterea etiam jus visitandi ac reformandi habet, licet prius aliquando per ordinarios Camerae Visitatores peculiari Cæsaris mandato ad Statuum preces fuerit exercitum per R. I. zu Regenspurg 1532. Haben uns Churfürsten / Fürsten und Stände unterthänigst gebeten / etlich verständig tügliche Personen zu verordnen / & deinceps, welchen Visitatoren wir hiemit genugsamen Gewalt geben. Ipsam dignitatem prætoriam, das Hoffrichter-Amt / feudi titulo acceperunt Principes Schwartzbergici, quam antea tenebant die Graffen von Sulz. Assessores vero partim ex Senatu Rothwilano partim ex ordine Equestri constituuntur. Ordinationes secundum quas jus redditur duæ sunt: Una die Rothweilisch alte Hoff-Gerichts-Ordnung Anno

1523. & 1535. Rothwila typis expressa; & altera recentior, quæ vulgo Maximil. II. adscribitur, Francofurti An. 1610. in lucem prodita; in quam commentarium edidit Matthias Wehnerus tantæ in Imperio autoritatis ut & Imperator Ferdinandus II. deputatis ad hoc iudicium injungere haud dubitaret, ne ab hisce Wehneri animadversionibus recederent. Differt vero in hoc à duobus supra laudatis iudiciis Dicasterium Rothwilense, quod ejus Jurisdictione non ut illorum ad universum Imperium se extendat, sed certo districtu, circulis nempe Austriaco, Suevico, Rhenano & Franconico sit circumscripta, ita ut non deficiant, qui per singulare privilegium, præscriptionem transactionem vel ordinationem ab ea sint exempti, quales sunt Electores eorumque subditi, per *Aur. Bull. Const. tit. 11.* Alii Principes. Ubi vero notandum non in omnibus causis locum habere exemptionum ista privilegia, sed excipiuntur casus qui vulgo vocantur reservatorii, Germ. *Ehehafften*; contra quos nihilominus tamen, excepta causa denegatae justitiæ, privilegia impetrarunt Electores, Domus Austriaca ac Episcopus Argentinen-sis, ut & Duces Württembergici. Et hæc Dicasterij Rothwilensis jurisdictione ordinaria & propria ac in suo districtu magis fundata est, quam Camera cum Statibus & Magistratibus ordinariis, vid. *Memoriale Comitis de Sultz & Rothwilensum Anno 1654.* daß dasselbige (Rothweilische Gericht) ordinariam & concurrentem Jurisdictionem mit und gegen allen Ständen und Obrigkeiten/ so in diesem Bezirk

zirck geseffen / in allen und jeden Sachen ohne Ein-
trag und Hinderung männiglichem habe. *Cæterum*
datur ab hoc Judicio ad Cameram Imperialem
appellatio: per Rec. Imp. zu Speyer 1570. §. Und
nachdem &c. Verb. Daher auch viel Appellationes an
unser Kayserl. Cammer-Gericht erwachsen. Ageba-
tur quidem in Conventu Osnabrugensi de hujus
dicafterij abrogatione, Art. 5. §. 20. Instrum. Pac.
Verum rejecta res fuit ad proxima Comitia, & ha-
tenus Jurisdictio inturbata mansit.

C.A.P.U.T V.

D E

RELIOVIS IMPERII S. R. GER-
MANICI SUMMIS TRIBU-
NALIBUS.

Judicium provinciale Suevicum, das Kayserl.
Land-Gericht in Schwaben / exercent Archi-
Duces Austria, utpote feudi & pignoris Jure-
possidentes, in tribus civitatibus Imperialibus
Ravenspurg / Wangen / Jßny / & pago Alt-
dorff genant Weingarten. Extendit se Jurisdi-
ctio ejus über die Donau bis an das Land Wür-
temberg / dem Lech nach hinauff gen Reit an die
Brücken / darnach hinüber auff Dachheim / an die
Grauenspfunde zu Anfang des Schweizerlandes /
folgendes gen Costanz auch herüber auff Stock-
ach / und von dannen so weit sich der Bezirck des
Schwabenlandes erstrecket / vid. Freye Kayserl.
Land-Gerichts-Ordnung in Ober- und Nieder-
Schwaben / p. I. tit. I. Extendit autem se in omnes

predicto districtui subjectos, qui speciale exemptionis privilegium allegare nequeunt. Occurrit vero hic quaestio multarum haectenus disceptationum causa; an nempe ad Cameram Imperialem ab hoc Judicio, an vero ad Tribunal Archiduciale zu Innsprugg fieri debeat appellatio? Et fundant se quidem Austriae Archiduces in confirmatione privilegiorum Austriacorum à Carolo V. facta, verbis: daß was vor des Fürsten der Desterreichischen Landen verordnet/ und gesetzet/ oder andern ihren Gerichten / die sie Eigenthums- Lehens- oder Pfands- weise vom Reich oder sonst innen haben/ an des Reichs Cammer- Gericht nicht appellirt werden möge. Verum omnibus semper viribus oppugnare conata est hoc privilegium Camera Imperialis, & tandem palmam reportavit. vid. *Capit. Leopold. Art. 18. Josephi Art. 17. & Caroli. VI. Art. 18.* Cæterum quod antea dictum est de Dicasterio Rothwilensi id ipsum quoque de hoc Judicio referri potest: Ast quam frequentes fuerunt de Abrogatione ejus deliberationes inita, res tamen in nudis conatibus substitit, cum acriter nunquam non Archiduces Austriae se huic abolitioni opposuerint. vid. *Scriptum 1658. impressum, cui titulus: Kurze doch gründliche Information auß was wichtigsten und standhafften Ursachen das Kayserl. Land- Gericht in Schwaben nicht abolirt / noch dem Hoch- Löbl. Erzhausß Desterreich wider seine uhralte erlangte und durch beständige Übung hergebrachte treffentliche Freyheiten der rechtlichen Aufstrag halber nichts neues noch beschwerliches zugemuthet werden kan noch soll.* Ju-

Judicium provinciale Hagenœ, das Kayserl. Land-Gericht auff der Lauben zu Hagenau/ (*de quo vid. Gylmann. in Symphorem. Tom. 3. fol. 275. & Schilter. in Comment. ad J. Feud. Alem. c. 18. §. 5. Bernhard Herzog Chron. Alsat. lib. 9. c. 4.*) quod ex privilegio de An. 1496. prætendit beneficium de non appellando. Hodie postquam in Regis Christianissimi potestatem hæc urbs est redacta judicij ulus cessat.

Judicium Herbipolense, in Franconia, das Kayserl. Land-Gericht in Francken/ in hoc à reliquis recedens, quod ab hoc appellatio in prima instantia ad Episcopum Herbipolensem postea demum ad Cameram devolvatur.

Judicium Provinciale Burggraviatus Norimbergici in Anspach; das Kayserl. Land-Gericht des Nürenbergischen Burggraffthums zu Dnoltzbach/ quod Marchionibus Brandenburgicis ab Imperatore in feudum datum. *conf. Schilter. ad J. Feud. Alem. c. 18. §. 6.*

Fuere quoque olim Judicia Westphalica das Heimliche Gericht in Westphalen/ cujus originem quidam Carolo M. alij Friderico III. nonnulli Conrado Salico incerta fide, adscribunt. Certum hoc: sub prætextu Justitiarum Judices, quos Lampadius Barifellos appellatos esse dicit quidem, sed non probat, potestate sua nimium quantum esse abusus; & propterea à Maximiliano I. hoc judicium plane abolitum esse, adeo, ut nec in ipsa Westphalia certa hujus vestigia ostendi possint. *vid. Freberus de Secret. Judic. in Westphal. Grypbiander de Weicbild. Sax. c. 59. Conring. de Jud. Reipubl.*

publ. Germ. c. 4. & de Or. Jur. Germ. c. 19. Winkelmann. in Notit. Vet. Westph. c. ult. Caluwer. in Hist. Sacr. Sax. Infer. P. II. p. 157.

CAPUT VI.

DE

AUSTREGIS.

Progrediendum iusto ordine est ad Austregarum iudicia, à Germ. Aufsträg/sic dicta, quia in iis die **Sachen sollen außgetragen werd.** Königsb. in Chron. Alsat. c. I. §. 28. de Phoroneo Argivorum Rege: der *ufsatte zum ersten die gerichten do men die Sachen solte usdragen.* Incepisse hac plerisque persuasum est diuturni illius interregni tempore, principibus ob turbulentum Imperij Statum hosce spontaneos sibi iudices eligentibus, ne deessent sublati iudiciis publicis, qui ex æquo & bono Jus dicerent, & hinc haud leviter errare patet, qui Austregarum primordia Maximiliano I. adscribunt. Quamquam eundem Imperio potitum hocce institutum approbasse & majori auctoritate per Legem publicam donasse negari nequeat. vid. *Ord. Cam. Wormat. 1495. Tit. Wie Churfürsten/ Fürsten &c. conf. Textor. ad Receß. Imp. de Anno 1654. diss. 3. §. 7.* Competunt Laicis tam Regentibus quam Appanagiatis & Ecclesiasticis charactere certo Electoris, Principis &c. condecoratis, electis & postulatis etiam ante impetratam investituram. Excipiuntur Rex Bohemiæ, Archiduces Austria, Duces Burgundiæ, Lotharingiæ & Ci-
vita-

vitates Imperiales, quæ licet Imperio immediate sint subjectæ, in comitiis item sessione & voto decisivo gaudeant, nihilominus ab hujus Juris usu regulariter excluduntur; quibus enim hoc beneficium competit, quales sunt Nürnberg/ Regensburg/ Ulm/ Memmingen aliæque, id ipsum non per ordinationem Maximiliani, sed aut Cæsaris privilegio aut diuturna præscriptione possident. Distinguntur vero Persona privilegij hujus participes in primi vel secundi ordinis. Primo annumerantur Electores & Principes, & Principali dignitate illustres; in secundo sunt Comites, Barones & Nobiles immediati, & Prælati simplices, vacante vero sede Capitulum, quod licet Status Imperij non sit, cum tamen Statum Imperij representet, eodem etiam Jure fruitur. Et patet hujus distinctionis utilitas exinde, quod primi personæ ordinis contra quoscunque actores hoc primæ instantiæ privilegio utantur; secus ac ordinis secundi personæ, quibus, nisi à superioribus vel æqualibus in jus vocentur, nulla habita Austregarum beneficij ratione coram Camera vel judicio Aulico ut respondeant incumbit. De processu in hoc Judicio servando & variis ejusdem modis vid. *Ord. Cameral. p. 2.* Causæ, de quibus Austregæ judicant, sunt regulariter omnes, quæ per appellationem ad Cameram devolvi possunt: Excipiuntur itaque Feudales *O. Cam. p. 2. tit. 7.* Causæ *l. diffamari C. de Ingentis manumissis O. C. p. 2. tit. 25.* Causæ Pignorationum, *O. C. p. 2. tit. 22.* Causæ denegatæ Justitiæ, *O. C. p. 2. tit. 26.* Causæ litigiosæ Possessionis *O. C. p. 2. tit. 21.* Causæ quæ
 C
 spe-

ſpectant ad Constitutionem Pacis Profanae. *O. C. p. 2. tit. 9.* Cauſæ relaxationis juramenti ad effectum agendi. *O. C. p. 2. tit. 24.* Cauſæ quæ fundantur ſuper conſtitutione Pacis Religioſæ. *O. C. p. 2. tit. 9.* aliæque, quas brevitatis ſtudio omittendas eſſe duco. An vero Criminales huc pertinent, dubitatur: & optima videtur ſententia earundem deciſionem Imperatori juncto Principum conſilio deferentium. *Per Conſt. Frid. II.* Wo es aber an ihr Leib / Ehr ꝛc. gehet / das wollen wir ſelber richten auff die Weiße wie es in dem Heil. Reich von alten Zeiten herkommen. De Matrimonialibus Cauſis ſubſtantiam matrimonij tangentibus ita tenendum, eas non ad Auſtregas ſed Catholicorum ad Papam, Proteſtantium vero ad ſolum Cæſarem excluſa Camera pertinere. Queritur vero an mandata an vero ordinaria ſi horum Judiciorum juridiſtictio? Nos diſtinguendum eſſe cenſemus inter juridiſtictionem eorum in abstracto & concreto conſideratam; priori modo, legibus utpote Imperij delatam, ordinariam; poſteriori vero, cum ex partium ſolummodo arbitrio, atque electione dependeat, delegatam haud inepte audire cenſemus. Ultimo loco notandum neque Aulicum neque Camerale judicia cum Auſtregis concurrere, ſed ad eas obſervandas obligari per *Inſtr. Pac. Art. 5. §. Viſitatio. Verſu:*

Cætera.

CAPUT VII.

DE

STATUUM SS. IMPERII
TRIBUNALIBUS.

STatus tanquam coimperantes spectatos majestate, quæ alias ex stylo Rom. Cur. Landsfürstl. Gräffl. Hohe Obrigkeit/ratione Principum, Comitum & Baronum, & die Lands-Ober- und Herrlichkeit/ intuitu liberarum civitatum, in suis territoriis gaudere analoga, dudum inter Juris publici DD. convenit, docentque id præclara eorundem jura, in quibus haud minimum est insigne illud circa Justitiam regale, quippe quod ipsis tribuit potestatem leges I. ferendi, ad quas observandas non subditi modo sed & Camera Imperialis in causarum inter provinciales controversarum per legitimam appellationem ad se devolutarum decisione obligantur. II. Secundum latas leges judicandi & III. Dicasteria atque judicia constituendi, quæ vulgo distinguuntur in *Hoch- und Nieder Gericht*: Illa sunt ad quæ, hæc à quibus, datur provocatio; & pro Statu Personarum constituentium admodum variant; sic Electorum Principum Judicia summa plerumque audiunt *Hoch- und Revisions-Gericht/ Appellations-Gerichte*: Comitum vero plerumque die *Canzelleyen* / quæ Appellationes à Scultetis & Præfectis aliisque inferioribus recipiunt. In Imperialibus Civitatibus judicia sunt, vel totus Senat, vel *der geheime Rath* / ad quæ causæ in inferiori-

rioribus Judiciis ventilatæ in secunda instantia pertinent. Et hæc quidem Jurisdictio unicuique statui facta & incolumis servari debet, adeo, ut nemini concurrentia concedenda. Quid vero de Imperatore? Hic non deficiunt, qui ex Veteri Jure hodierna Statuum jura metiuntur, concurrentiam cumulativam mordicus defendentes; at ex antiquo Romanorum jure ad hodiernam Reipubl. conditionem, & à Monarchico Statu ad non-Monarchicum, pessimè inferitur. Quanquam enim superioritatem Imperatori ambabus concedamus, eadem tamen in hoc non consistit, ut in omnibus cum inferiore concurrat, sufficit enim eundem superiorem agnosci, quod fieri patet in casu protractæ, aut denegatæ justitiæ, nullitatis aliisque casibus, ubi nunquam non ad eum recurri videmus. Alij ad alterum extremum prolapso omnem in Statuum territoriis Imperatori denegant potestatem, fundantes se in principalioribus superioritatis transferendæ modis, concessione, scil. imperantis, & præscriptione. Verum quia Imperatoribus animam fuisse tota se Jurisdictione abdicandi probari nequit, idcirco nec huic sententiæ adstipulari poterimus, sed mediam amplexi viam subordinate Statibus concessam esse superioritatem censemus. Inferas tamen cave, præsertim in territoriis Statuum Imperatore quiescere eorum jurisdictionem, secundum *Jus Saxonicum L. III. art. 16.* In welcher Stadt der König kommt / da sind ihm alle Gerichte geordnet / und muß der Unter-Richter zu richten einhalten. Quo nihil falsius dici potest; & licet Impera-

peratori civitatem Imperialem intranti hodie-
num offerri soleant claves, id tamen magis reve-
rentiæ & Civilitatis quam necessitatis esse, intelli-
gendum est. Unde & Jurisdictionem à Magistra-
tu loci in quo Imperator Comitiorum tempore
cum Proceribus moratur nihilominus exerceri
quotidiana docemur experientia. Et hæc
pro ratione instituti protulisse
sufficiat.

COROLLARIA.

EX

JURE CIVILI.

I.

Itis contestatio semper fit nega-
tive.

II.

Quod successor singularis ante fini-
tum tempus expellere possit conductorem
Legibus Romanis probari clare nequit.

III.

Usuræ separatim singulis annis solu-
tæ ultra alterum tantum quoque currunt.

C 3

III.

EX

JURE PUBLICO.

I.

DAtis literis moratoriis, Germ. *Quin-
quennel / Eiserne Brieffe* / quod
soli Imperatoris est, cessant ab eo tem-
pore, quo debitor illas impetravit, usurae.

II.

Electo quorundam Collegarum vo-
tis gaudens suo seipsum voto adjuvare
potest.

III.

Jus primariorum precum Vicarios ex-
ercere posse non videtur.

EX

JURE CANONICO.

I.

Non placet ratio Juris Canonici nu-
ptias prohibentis ad quartum gra-
dum inclusive, quia quatuor sunt humo-
res in corpore, qui constant ex quatuor
elementis. *C.VIII. X. de Consangu.*

EX

II.

Nec probanda videtur comparatio illa C. VI. X. de Major. & Obed. qua Pontifex Soli, Imperator Lunæ comparatur.

III.

Damnantur quidem Jure Canonico Usuræ, utpote cum furto aut rapina conjunctæ; admittuntur tamen nihilominus; annui reditus parum ab illis differentes.

EX

JURE FEUDALI.

I.

Vasallus cum vidua Domini elapso luctus tempore concumbens Feloniam non committit.

II.

In Feudo Franco foeminae succedunt.

III.

Matrimonium ad Morganaticam contractum est licitum.

DEO SOLI GLORIA.

Palladū cum Tis fueris Fidelis
Dudum amans, sacris studiisque adherens,
Et parens natura Tibi benigna

maxima dona

Arrogarit, non dubitabit ullus
Specimen doctum fore & omni dignum
Laude, quod, Suavissime! disputando
edere gestis.

Hinc amicorum numerus Tibi dat
Vota, dat plausus hilares, Tibi optans,
Sic, ut hoc, Dux Omnipotens Olympi
cuncta secundet.

Hæc contubernali suo Charissimo amico doctif-
simo sincero animo accinere voluit

G. V. H. S.S. Th. St.

Discursus docti nunc monstrant sedulitate
Jamdudum magna Te ingenuis studiis
Incubuisse: Deus porro Tua cœpta secundet!
Tunc meritos fructus affore non dubito

Frater Tuus

Joh. Jacobus Beck, Ravensp.

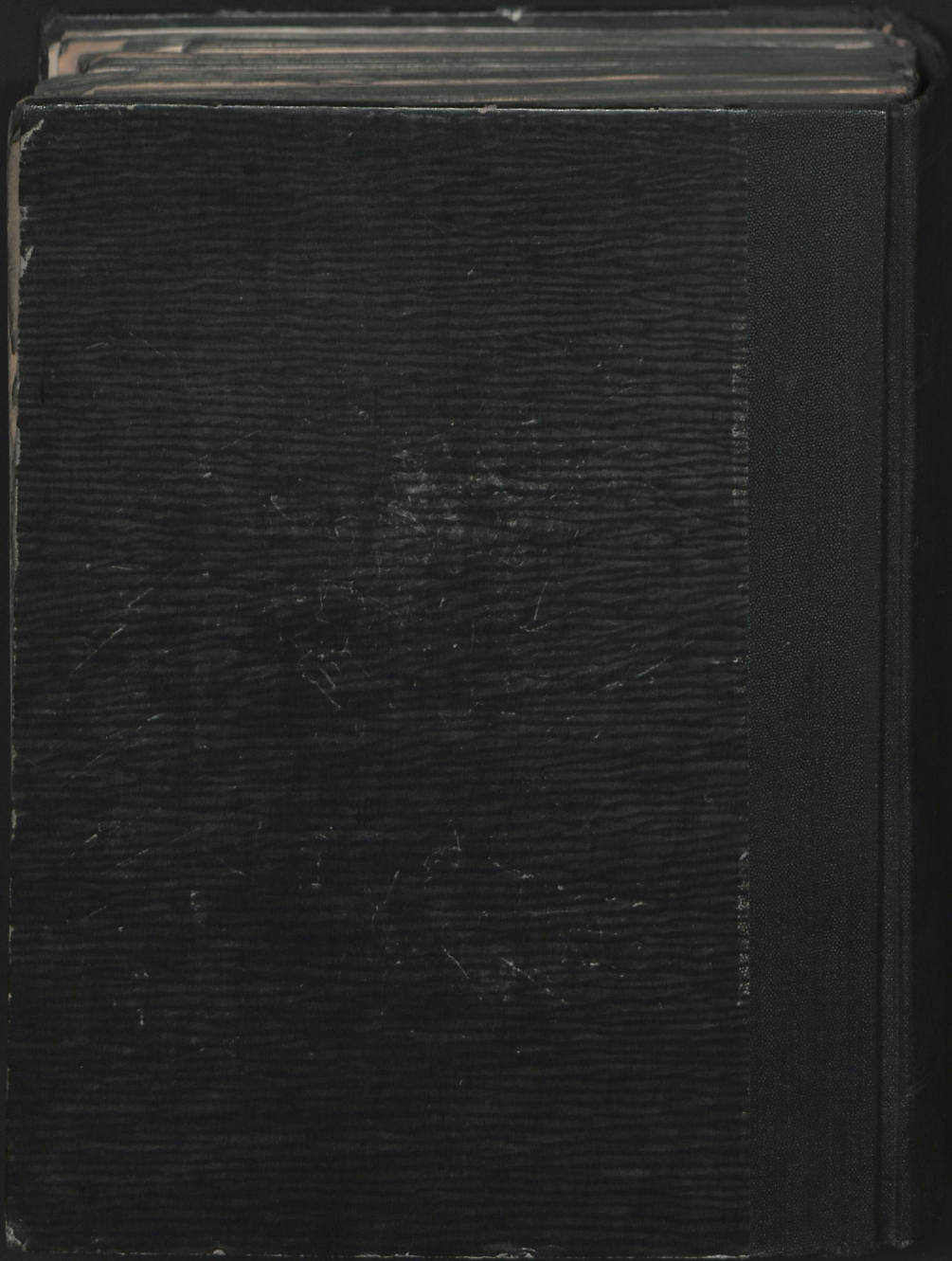

1018

ULB Halle
007 430 779

3

B.I.G.

Farbkarte #13

Sto. L.
15.

1720/5.

Q. D. B. V. 1720/5.

DISSERTATIO JURIDICA
DE
SUMMIS AC SUB-
ALTERNIS IMPERII
ROMANO - GERMANICI
JUDICIIS ET EORUM CON-
CURRENTIA,

QVAM

DIVINA FAVENTE GRATIA,
Sub PRÆSIDIO
VIRI Nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi
atque Excellentissimi,

DN. JOHANNIS GEORGII
SCHERZII,

J. U. D. & Professoris Publici Celeberrimi,
Cap. Thom. Canonici Meritissimi, h. t. Fac. Jurid.
DECANI Spectabilis,

DN. Patroni, Fautoris atque Præceptoris sui Summi
d. i. Mens. Octobr. hor. Iq. conf.

SOLENNITER defendet

LEONHARDUS BECK, Ravenspurg:
AUCT. & RESPOND.

ARGENTINÆ,
LITERIS JOHANNIS PASTORII.
ANNO M DCC XX.

(3)

